

Leiderschap: een ontdekkingsreis naar jezelf

Ruim zes jaar geleden verliet hij zijn geboorteland Turkije om zich in Nederland te vestigen. Hij studeerde aan de KUB af in beleids- en organisatiewetenschappen en werkt momenteel aan zijn derde boek op dit terrein. Sinds oktober 2001 is hij als adviseur in dienst: Gürkan. Waarom verliet hij op z'n jonge leeftijd zijn vaderland en vanuit welke inspiratiebronnen werkt hij?

Toen Gürkan zijn in Nederland woonachtige partner leerde kennen, stonden ze voor de beslissing: of zij naar Turkije of hij naar Nederland. Uiteindelijk waagde hij de oversteek, "want we zagen in Nederland meer mogelijkheden dan in Turkije." In september 1996 begon hij de Nederlandse taal te leren, het jaar daarop schreef hij zich in op de KUB. Door zijn emigratie maakte Gürkan zijn studie aan de Politie Academie in Ankara, waaraan hij in 1994 na een zware selectieprocedure was begonnen, niet af.

"Waar ik nu sta, is het centrum van de wereld", zegt Gürkan. "Ik moet uitvinden wie ik ben, wat ik kan, wat ik zoek. Ik wil graag een bijdrage leveren aan de samenleving. Ik begin bij mezelf, mijn gezin, mijn familie en vrienden en wil daarna bepaalde waarden in mijn werk uitdragen." De titel van zijn derde boek, dat volgend jaar verschijnt, luidt dan ook niet voor niets *Leiderschap is jezelf ontdekken*. "Ken jezelf, vertrouw op jezelf, leer van je fouten en werk aan je eigen tekortkomingen", adviseert Gürkan. Hij is ervan overtuigd dat iedereen zijn beste leermeester is.

Tijdens zijn afstudeerstage bij de Marezate Groep in Hilversum deed hij onderzoek naar de invoering van een nieuwe cultuur- en leiderschapsstijl bij organisaties, gebaseerd op het concept van 'dienstbaar leiderschap'. Gürkan is van mening dat hiërarchische modellen van management inmiddels verleden tijd zijn. "Dienstbaarheid en leidinggeven lijken in het Westen twee schijnbaar tegengestelde begrippen. Maar een leider is in de eerste plaats een 'dienaar' voor anderen." Hij koestert grote bewondering voor Robert Greenleaf's ideeën: "Human resource is het zo stevig mogelijk investeren in ieders kerncompetenties, luisteren naar mensen, je inleven in hun verwachtingen, het maximaal delen van de collectieve ambitie en het optimaal benutten van de synergie. Bedrijfsbelangen hoeven niet tegengesteld te zijn aan de persoonlijke belangen van een werknemer. Het rendement van de medewerker heeft sterk te maken met de motivatie en de begeleiding vanuit het bedrijf. Met goede coaching haal je misschien niet op korte termijn, maar wel op lange termijn meer rendement."

In het sollicitatiegesprek bij ons bedrijf werd hem de vraag gesteld: "Je bent jong en ook een beetje klein, de senioren kunnen jou als kind behandelen: hoe ga je daarmee om?" "Ik ben jong én oud", antwoordde Gürkan, "Ik heb veel meegemaakt en veel grote beslissingen genomen. Ik heb mijn land verlaten, ben getrouwd en heb een dochtertje." Gürkan noemt ook zijn ouderlijk gezin een leerschool: "Al vanaf mijn vijftiende wist ik dat dit mijn pad was. Vanaf die leeftijd raadpleegden mijn ouders mij als oudste zoon van het gezin al bij belangrijke beslissingen. Dat zit een beetje in mijn cultuur. Mijn twee broertjes respecteren mij. Ik ben niet hun vader, maar ze luisteren ook naar mij." Deze vroege verantwoordelijkheden vormden mede zijn persoonlijkheid. "Veel van mijn leeftijdgenoten hebben zichzelf nog geen heldere doelen gesteld. Ze leven, zijn bezig met hun studie of met hun werk. Ik heb doelen en idealen: met mijn boeken en mijn werk wil ik een bijdrage leveren aan de mensheid, in de breedste zin van het woord." De lering die Gürkan uit zijn leven trekt is dat iedereen zijn innerlijke

stem moet beluisteren en daarop vertrouwen. "Als ik naga wanneer ik het meest effectief ben, blijkt dat ik dan naar mijn innerlijke stem heb geluisterd", zegt Gürkan.

Gürkan houdt nog steeds van zijn vaderland Turkije, dat hij eigenlijk een mooier land dan Nederland vindt. "Maar ik heb er voor gekozen hier te komen wonen en daarom denk ik bij de dingen die ik doe eerst aan de Nederlandse samenleving. Zoals ze in Turkije misschien ook niet meer aan mij denken, dat besef ik heel goed. De eerste generatie allochtonen heeft haar wortels in Turkije, maar de derde generatie en een deel van de tweede heeft die hier in Nederland. Die zijn gewoon Nederlands. Over twintig jaar zal het er hier heel anders uitzien, zullen meer 'nieuwe Nederlanders' succes hebben geboekt."